

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 305. Quando, & an etiam sæpius in anno sieri debeat confessio mortalium, ut satisfiat huic præcepto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

bitat, an hoc anno unquam sit validè confessus, adhuc teneatur confiteri.

Q. 305. Quando, & an etiam sæpius in anno 2042. fieri debeat confessio mortalium, ut satisfiat huic præcepto. R. S. 1. Probabilius est cum Sor. Viet. Henr. Sa. Vasq. Valent. Cón. Laym. Bonac. Fill. Castrop. Lugo, Dicast. Arr. Tamb. Bosco, Gorm. contra P. Sor. Suar. Fagund. & alios obligationem confitendi annuè non esse alligatam tempori paschali, nam Trid. sess. 14. De Pœn. c. 5. morem tempore quadragesimali confitendi solummodo laudat velut pium & meritò retinendum: Can. autem 8. damnat eos, qui dicunt, vel non esse obligationem confitendi semel in anno, vel esse suadendum, ut confessio non fiat tempore quadragesimæ, ergo manifestè innuit tempus pro obligatione esse annum, pro consilio autem esse quadragesimæ. Similiter Conc. Lateran. præcipiens Communionem in paschate & confessionem saltem semel in anno, satis significat tempus præcepti pro confessione esse totum annum: Congruentia fuit, quia hæc confessio præcipitur ex suppositione culpæ mortalis, quæ cum possit committi omni tempore anni, expediebat confessionem non alligari certo tempori, ne occasio daretur eam nimium differendi usque ad illud determinatum tempus. Nec obstat, quòd in Extrav. Vices De Treuga & pace, dicatur parochianos de jure teneri saltem semel in paschate proprio Sacerdoti confiteri, nam legenti contextum patet mentem Pontificis fuisse tantum dicere, quòd saltem semel in anno debeat parochianus recognoscere parochum, quod si aliàs non fecerit, debeat in paschate, de quo ideo, specialiter meminit,

M m m m 3

quia

quia tum solent omnes confiteri, & qui est in mortali, per accidens tenetur ratione Communionis.

2043. §. 2. Annum pro implendo hoc præcepto numerant à paschate ad pascha *Sot. Nav. Suar. Con. Laym. Bonac. Fagund. Arr. Avers. l. 5.* quia sic interpretatur usus fidelium. E contra *Vasq. Nugn. Sylv. Castrop. Lug. Rhod. Dicast. Gorm. Bosco d. 7. l. 6. nu. 132.* numerant à 1. Januarii ad ultimam Decembris, quia nomine anni per præceptum expressi in communi acceptione intelligitur, quod à 1. Jan. decurritur usque ad ult. Decemb. Alii numerant à primo peccato mortali post confessionem: Alii ab ultima confessione: Alii à principio usûs rationis, sed hæc sententias rectè confutant *Lugo d. 15. à n. 154. & Bosco à nu. 139.* Quamvis autem numeres à paschate ad pascha, nihil refert, quòd confessio aliquando differatur ad 13. menses, & aliquando bis fieri debeat intra 11. menses, eò quòd pascha possit hoc anno venire maturius & sequente feriùs, vel contrà, nam idem fit in Communione, & totum illud tempus adhuc est unus annus ecclesiasticus, atque sic semel confitetur omni anno. Similiter qui numerant à 1. Jan. ad ult. Dec. communiter dicunt cum *Castrop. Lugo, Dicast. d. 7. n. 129. Gorm. n. 68.* satisfacturum huic præcepto, qui confitetur hoc anno 1. Jan. & sequente anno ult. Dec., quamvis inter illas confessiones intercederent duo anni, quia adhuc verum esset, quòd semel omni anno esset confessus: Alii cum *Sporer nu. 533.* contradicunt in hoc, quia non attingitur finis præcepti, qui est reconciliatio cum Deo non nimium dilata, sed respondet *Dicast. num.*

186. quamvis hic sit finis Ecclesiæ, tamen pro illo obtinendo non præcepit adhiberi aliud medium præter confessionem omni anno semel, quæ ponitur.

§. 3. Quò quis diutiùs differt confessionem 2044. ultra annum, probabilius est eò graviùs peccare, quia longiùs recedit ab intentione præcepti: dilationem tamen illam esse unicum peccatum continuatum dicunt *Valent. Con. Nugn. Laym. Dian. & alii cum Avers.* E. contra *Bonac.* dicit esse tot peccata, quot occasiones negliguntur, & certum est, si aliquando retractasset priorem voluntatem, jam volendo confiteri, & postea iterum nolisset, tum multiplicandum numerum.

§. 4. Qui prævidet se postea impediendum, 2045. quominus isto anno confiteatur mortalia vel reservata habenti potestatem absolvendi, tenetur prævenire, sicuti qui serò non poterit audire Missam, tenetur audire maturè, qui à prandio non poterit orare Horas, tenetur manè, quia tum adest præceptum & impleri potest, ergo debet, *Suar. Vasq. Henriq. Con. Regin. Bonac. Laym. Castrop. Rhod. Gorm. Avers. Bosco, Arr.* dicens esse clarissimum, est autem contra *De Lacruæ* apud *Dian. p. 3. t. 4. R. 69.* Putat tamen probabiliùs, *Dicast.* à nu. 184. contra alios non teneri hoc anno anticipare pro anno sequente, nam obligatio anni sequentis nondum adest, ergo nunc non posset satisfieri præcepto respicienti annum sequentem.

§. 5. Si quis priore anno non sit confessus, 2046. *S. Anton. Silv. Tabie. Valent. & alii* dicunt non obligari sub initium hujus anni, quam sententiam *Dian. Fill. Tamb.* vocant probabilem,

Dicast. n. 146. probabilissimam, quia obligatio
 confitendi videtur alligata illi anno, uti obliga-
 tio Horarum est alligata tali diei, cum quo obli-
 gatio desinit. E contra *Sot Nav. Med. Victor.*
Suar. Vasq. Con. Castrop. Rhod. Arr. Bosco, Gorm.
Lugo aliique cum *Aversa* q. 15. f. 5. probabilissimam
 dicunt nunc statim obligari, quia annus erat
 ad urgendam executionem, ne nimium differ-
 retur, non ad terminandam obligationem, uti
 etiam dixi l. 6. p. 1. num. 644. de Communione
 paschali ideoque *Dicast.* hanc sententiam etiam
 vocat probabilissimam: Ratio autem est, quia
 non cessat finis præcepti, qui est reconciliatio
 cum Deo, uti è contra cessat finis præcepti, si
 quis heri non oraverit Horas, nam finis erat
 bona occupatio Clerici pro ista die.

2047. §. 6. Qui multis annis non confessus, con-
 fitendo hodie satisfacit pro omnibus annis
 præteritis, quantum nunc satisfieri potest, quia
 per unam illam confessionem obtinet finem
 præcepti, qui est reconciliatio cum Deo per
 confessionem omnium mortalium eoque
 commissorum: & quamvis confiteretur sæpius,
 non obtineret alterum finem, qui erat non dif-
 ferre confessionem ultra annum, quod nunc
 est impossibile, *Avers. Bosco* à num. 154. *Gorm.*
 num. 68. Si tamen adhuc ante finem huius
 anni relaberetur in mortale, *Suar. Nugn. Con.*
Hurt. Fill. Bonac. Laym. Avers. Sporer à num. 533.
 probabilissimè dicunt fore obligatum ad iterum
 confitendum hoc anno, maximè si prior con-
 fessio facta est sub initium anni, quia hæc con-
 fessio censeretur fuisse pro præterito anno, cu-
 jus obligatio necdum erat sublata, jam autem
 adveniret nova obligatio per novum pecca-
 tum.

um, sicuti si quis ex pœnitentia à Confessario
injuncta obligatus jejunare semel omni mense
hujus anni, si hoc mense omittat, tenetur se-
quenti mense his: probatque fusè *Cresp.* à *Bor-*
gia in select. q. 12. non posse per unam confes-
sionem satisfieri pro pluribus annis, quando
adhuc satisfieri potest per plures, E. contrà *Ca-*
strop. *Lugo* n. 180. *Dicast.* n. 142. *Bosco* à nu. 145.
Gorm. n. 36. dicunt etiam fore satisfactum pro
hoc anno, quod probabile esse agnoscunt *Côn.*
& *Bonac.* quia confessus est hoc anno semel,
plùs autem non requirit præceptum.

§. 7. Qui confessus est aliquod mortale & 2048.
aliud omisit ex oblivione, non ideo tenetur eo
anno iterum confiteri, quia tantùm præcipitur
confessio mortalium memoriæ occurrentium,
& aliàs fieri posset, ut decies tenereris confite-
ri, si decies recordareris novi mortalis, *Suar.*
Côn. Fag. Bonac. Fill. Lugo, Avers. Dicast. Tamb.
Dian. R. 124. *Bosco* à n. 120. & certum esse dicit
Castrop. t. 23, p. 20. §. 3. n. 2. contra *Med. Sor.*
Henriq. Si autem scienter aliquod mortale
omississet, sed ex justa causa, putant *Arr. Gorm.*
n. 29. tum saltem fore obligationem intra istum
annum hoc mortale confitendi, quia non est
confessus mortalia, quæ occurrebant memo-
riæ: Addit *Corduba* esse obligationem quamprimum
confitendi, sed *Lugo* n. 166. dicit *Cordubam*
carere fundamento, satis enim esset saltem in-
tra istum annum confiteri: docetque præterea
idem *Lugo* cum *Suar. Avers. Côn. Dicast.* n. 138.
Bosco à n. 123. nequidem opus esse ideo confite-
ri iterum intra istum annum, quia jam semel
confessus est, quantum hîc & nunc tenebatur.
ergo satisfecit præcepto. Si tamen confessus es-

M m m m §

set

set alicui non habenti potestatem absolvendi à mortalibus, fatentur *Lugo* n. 168. *Avers* supra, *Dicast.* n. 137. teneri intra istum annum sua mortalia confiteri habenti potestatem, quia Ecclesia præcipit confiteri sua mortalia proprio Sacerdoti, id est, habenti potestatem in mortalia, quam non habuisset ille prior Sacerdos.

2049. §. 8. Si quis post confessionem mortalium, quæ eousque fecerat, eo anno incidat in novum mortale, *Sor. Med. Suar. Henriq. &* alii cum *Avers.* dicunt esse obligationem iterum confitendi, quia necdum est confessus omnia mortalia eo anno commissa, sed probabilius negant *Viç. Con. Regin. Laym. Becan. Hurt. Dian. Arr. Castrop.* n. 3. *Dicast.* n. 133. *Bosco* n. 115. *Gorm.* n. 28. quia tantum præcipitur una confessio omnium mortalium tum memoriz occurrentium, quæ facta est: & hanc sententiam certam esse dicit *Lugo* n. 164. aliàs fieri posset, ut quis decies teneretur confiteri, si statim confiteretur commissum, & toties relaberetur.

2050. Q. 306. Quid excuset ab hoc præcepto confessionis annuæ. R. §. 1. Excusat impotentia physica & moralis, & modo, quo à n. 1140. dictum est similes impotentias excusare à præcepto confessionis materialiter integræ, item sicuti l. 6. p. 1. n. 511. & à n. 533. dictum est similes impotentias excusare à præcepto confessionis ante Communionem.

2051. §. 2. Dixi n. 1190. eum, qui confiteri non potest nisi per interpretem, non teneri præcepto confessionis annuæ: attamen videri esse obligationem sic confitendi in articulo mortis. Addidi n. 1194. Si quis confiteri non possit nisi ex scripto, ad hoc teneri, si non sit morale periculum manifestationis. §. 3.